

## cutia

Anisoara Iordache

---

deschide cutia de sticlă a cuvântului  
în care  
un clopot de lacrimi  
îmbracă în sunete tăcerea

picături de ploaie  
alunecă pe obrajii piticilor  
pictați  
în nuanțele halucinantului curcubeu  
niciun gând nu străbate durerea  
nicio cucuvea nu așteaptă la colțuri de străzi asfințitul  
câțiva arbuști  
în forma unei mâini cu degete răsfirate  
ating cubul de gheață

**\*\*2\*\***

pe un raft  
mai multe  
prisme patrulatere  
aveau epiderma pe dos  
rănile  
tuturor intersecțiilor sensurilor cuvintelor  
semănau cu niște pâlnii semantice  
sânge era peste tot

temerile materiei  
născute din antimaterie  
scrâșnetul gheții  
atinsă de genunchiul patinatorului  
sunt scrise în  
pomelnicul ctitorului

**\*\*3\*\***

păianjenul de apă  
răbdarea  
pune la uscat

trimiteți izvoarele golului  
să ude deșertul

trimiteți păsările bunului simț

să zboare  
deasupra  
josniciei

zăpezile stăpânului să  
acopere nesimțirea din noi

**\*\*4\*\***

spinoasele lupte dintre a fi și a avea  
dintre încrezătoarele vise de a atinge stelele  
și  
încrâncenata materie  
care te ține  
țintuit într-un scaun cu roțile

toate acestea  
au menirea să te scuture  
să te dea de toți pereții

până vei înțelege că  
gradul de conștientizare a sinelui  
depinde de aplecarea spre celălalt

în interiorul cutiei se află o altă cutie cu alt indiciu

**\*\*5\*\***

hidra de mare  
usturimile ochilor duc spre larg  
amărăciunea limbii îngroapă în cerul abisului

trandafirul agățător vindecă sterilitatea zidurilor  
peștele spadă retează asprimea cuvintelor

cenușă și păreri de rău

amestecate cu petale de crini

\*

nu vom ști niciodată ce urmează  
dacă  
pășim pe bucurii trecătoare  
dacă  
dănuim în horele bestialelor iele  
dacă  
privim în oglindă zâmbetul searbăd al trupului

cutia neagră amestecă galbenul cu dungile albe  
nu înregistrează priviri piezișe  
prelinse  
pe ziduri de case  
nu numără trădări  
și prădări de vise  
amesteca numai galbenul cu dungile albe

cutia neagră  
țese în fibra-i de metal și sticlă  
trecerea clipei spre eternitate

**\*\*6\*\***

urmele de foc ale roților  
sunt  
împlântate în zăpadă

gândul a fost despuiat de întuneric  
mari zboruri de lumină inundă orizontul

copaci fără frunze ascultă acum ciripitul universului

piramida fatală  
deschide fețele  
privirea candidă a copilului  
înmoaie aisbergul

într-un colț privește înlăcrimată speranța

**\*\*7\*\***

o toamnă bogată  
își pierde strălucirea în căutări  
de sine

culorile orgoliului  
pălesc treptat  
în fața iernii nemiloase  
răspunsuri de da și nu  
vor lăcui  
capacul coșciugului